

برک سبزرنامه شماره ۱۳۴، همکاری محمودی خوانساری، تجویدی، محبئی، هایون شوشتری

روشنک: (شعر عطار)

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه دلدار
به تجلی است از دود دیوار
این تماشای چو سگری کویی
لیس فی الدار غیره دیار

استاد علی تجویدی در آد هایون را آغاز می کند.

روشنک: (شعر پریشان. تخیاری)

ماهیم سگسته خاطر و دیوانه بوده ایم ۲
ماهیم اسیر طره جانانه بوده ایم
مانیر چون نسیم سحر در حریم باغ ۲
روزی ندیم بلبل پروانه بوده ایم

استاد تجویدی همچنان به سلونوازی ادامه می دهد.

روشنک: (شعر مسعود سعد سلمان)

از غنچه ناسگسته مستور تری ۲
وز نرگس نیم خفته مخمور تری
در خوبی از آفتاب مشور تری
ای مه زمه دو هفته پر نور تری

آقای تجویدی و آقای ناصر اقتراح لغاتی در شوشتری به یادگار می نوازند.

روشنک:

ماهیم به روزگار جوانی ز شور عشق ۲
عبرت فزای مردم فرزانه بوده ایم
ای عاقلان به لذت دیوانگی قسم
مانیر دلگسته و دیوانه بوده ایم

آقای تجویدی همچنان به نوازندگی ادامه می دهد.

روشنک: (شعر از دنیا)

گرچه امروز زبم دور مکان من و تست) ۲ باز آینه تبا هم دل و جان من و تست
حر سحر مرغ چمن قصه مای خواند) ۲ هر زمان باد صبا نامه رسان من و تست
قصه غصه عشاق جهان گشت کهن حالیا نوبت ماکشت زمان من و تست
داستانی که زلیلا و ز مجنون گفتند شعله ای بود ز رازی که میان من و تست

استاد مرتضی خان محجوبی و آقای ناصر اقتراح نغانی به یادگاری نوازند.

آواز محمودی خوانساری: (شعر از دنیا)

گرچه امروز زبم دور مکان من و تست (باز آینه تبا هم) ۲ دل و جان من و تست
حر سحر مرغ چمن) ۲ قصه مای خواند هر زمان باد صبا نامه رسان من و تست
قصه غصه عشاق جهان گشت کهن حالیا نوبت ماکشت زمان من و تست
پیانو آهنگ سه ضربی رامی نوازند.

(داستانی) ۴ که زلیلی و ز مجنون گفتند شعله ای بود ز رازی که میان من و تست
شعله شمع که پروانه می بیدل را سوخت (ز آتشی بود) ۴ که امروز بجان من و تست

روشنک: (شعر عراقی)

زید که زرد گاهت نومید نکرد باز آن کس که به امیدی برخاک دلت افتد

این هم برگ سبزی بود تخته دوش. علی گنبد ارشاد.

گوینده آقا زارادو:

آنچه شنیدید برنامه شماره ۳۴ برگ سبز بود که با شرکت آقایان محجوبی، تجویدی و محمودی

خوانساری تنظیم کرده، اشعار از عطار، نیشابوری، سعدی، مسعود سعد سلمان، دنیا و عراقی، آهنگ هایون شوشتری، گوینده روشنگر.

مدت زمان برنامه ۲۶ دقیقه و ۲۱ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به علاقه مندان تقدیم شد برگ سبز شماره ۱۳۴ بود که با این شماره به ثبت رسیده. در معرفی برنامه نام نوازنده ضرب که آقای ناصر اقلتاج بوده نلفته و اشعار بکار رفته در برنامه بطوری رسد بر طبق معرفی به ترتیب آمده باشد که غزل آواز برنامه از شاعری است بنام دنیا که استاد محبوبی آقای خوانساری را برای می کند. ناکفته ماند که این آواز را آقای محمودی خوانساری با پیانوی آقای محبوبی (دقیقا همین اجرا) در برنامه گلهای رنگارنگ ۱۲۷۸ اجرا کرده و فقط تنها فرق آن این است که در گلهای رنگارنگ مربوط به بیت چهارم غزل را که در این برنامه خوانده در آن وجود ندارد و مشخص نیست چرا در برخی از برنامه ها که یک آواز اجرا شده در برنامه مشابه آن گاهی تغییراتی از این دست دیده می شود، البته در آن برنامه از سراینده غزل هم نامی برده نشده و فرق دیگر اینکه در بیت آخر (بجتم) در مصراع اول لغت (که) تلفظ شده که در این برنامه (چه) تلفظ شده که نگارنده آنرا تصحیح کرده و (که) نوشته ام زیرا بنظر صحیح تر می آید و چون از (دنیا) کتابی در دست نبود نتوانستم کنترل کنم، مطلب آخر اینکه در آن برنامه گلهای رنگارنگ ذکر می کند با بکاری شادوان محبوبی، حال این سوال پیش می آید که آیا ابتدا این برگ سبز اجرا شده است و سپس بعد از فوت آقای محبوبی برنامه گلهای رنگارنگ ۱۲۷۸ اجرا شده و به همین دلیل در آن برنامه گفته شده و در این برنامه چنین نبوده، و حالت دیگر این که نه در هر دو برنامه ایشان فوت کرده بوده و در واقع برنامه دیگری به غیر از این دو وجود داشته که ما از آن بی اطلاعیم، در این حالت دوم نیز نمی توان زیاد مطمئن بود زیرا گلهای رنگارنگ ۱۲۷۸ از آثار اولیه ورود محمودی خوانساری به برنامه های گلهای است و چون شماره آنها از صد شروع شده مدت زمان زیادی نیست که از عمر گلهای گذرد در حالی که مرتضی